

Tant les sabates menorquines com el formatge de Maó han sabut fer-se un lloc en les millors botigues de Nova York.

El Soho, Chelsea, el Rockefeller Center, Broadway o Wall Street són alguns dels llocs de Manhattan on més presència hi ha als aparadors de productes menorquins. El formatge Maó amb denominació d'origen i les sabates de Jaume Mascaró, Pons Quintana o Looky comparteixen espai amb vins mallorquins com Son Bordils i Ànima Negra.

Els fabricants d'aquests productes són, en el sentit més ample de la paraula, emprenedors, persones que han sabut arriscar capital i recursos humans per entrar al *top ten* de les marques.

En una ciutat com Nova York, on el sector dels productes de luxe ha crescut entre un 20 i un 30% en els darrers cinc anys i que veurà durant els tres propers lustres com es transmeten 12 bilions de dòlars en herències, es valora cada cop més la diferenciació, el producte original, que manté la fidelitat a unes arrels i una cultura pròpies.

Zabar's és una gran botiga dedicada a l'alimentació situada a Broadway. En aquest establiment s'hi poden trobar tot tipus de productes. El formatge Maó Coinga, que es ven amb el nom de Spanish Mahon, és una de les 600 varietats de formatge presents a la tenda. El formatge menorquí curat agrada més als novaiorquesos que el vell, també excel·lent. Es ven a 9,69 dòlars

Menorca posa una pica a la ciutat dels gratacels

Vendre Menorca a Nova York, el mercat més agressiu i competitiu del planeta, no és una tasca gaire senzilla. Un bon grapat d'empresaris menorquins ha provat de viure l'aventura.

I se n'han sortit prou bé. L'illa s'ha fet un lloc a l'exigent mercat novaiorquès gràcies a la intrepidesa d'aquest grup d'emprenedors, representants, en molts casos, de marques que ja fa temps van traspasar les estretes fronteres de Menorca per a donar-se a conèixer a Europa, a Àsia i a Nord-amèrica.

la lliura (0,45 kg), i arriba al país a través d'importadors especialitzats. El podem trobar al costat d'altres varietats espanyoles de formatge, com

l'Spanish Cabrales o l'Spanish Campo de Montalbán.

La qualitat del formatge artesanal fet a Menorca ha merescut els elogis del

mestre formatger Max McCalman, propietari d'Artisanal, un restaurant situat a Greenwich Village on es practica la cultura del formatge. McCalman és autor del llibre *The cheese plate*, publicat el 2002, en el qual es dediquen elogis al formatge Maó amb denominació d'origen. Assegura que tant el formatge Maó curat com el tendre són entre els millors formatges del món. El formatge menorquí apareix al capítol "My favorite selection", junt amb els millors cent formatges d'arreu del món.

Prop de Zabar's trobem Town Shop, un establiment més petit que, des de fa més de quaranta anys, ven sabatilles menorquines amb les marques Oomphies i Jacques Levine, manufacturades a la fàbrica Capó Triay de Ciutadella. Aquesta sabatilla, que l'actriu nord-americana Anne Sheridan va difondre el 1943, és molt apreciada i també molt copiada pels fabricants xinesos.

La coneguda firma menorquina Jaume Mascaró és una altra de les marques que s'han donat a conèixer a Nova York. L'octubre del 2002 l'empresa va obrir una tenda pròpia en el 430 de West Broadway, al Soho. El consumidor novaiorquès ha començat a entendre que el calçat de les Illes és tan bo o més que l'italià.

Jaume Mascaró té previst obrir altres tendes a Nord-amèrica, una fita que ja han aconseguit altres marques de les Illes, com la mallorquina Camper, que té sis tendes obertes als Estats units: sis a Califòrnia (a Los Angeles, San Francisco i San José), una a Boston, una cinquena a Chicago i una darrera botiga a Nova York.

A la Cinquena Avinguda, les sabates de Pons Quintana i de Jaume Mascaró s'exhibeixen als aparadors al costat d'altres marques tan conegudes com Fendi, Cartier, Vuitton, Cellini, Rolex i Salvatore Ferragamo.

La sabata menorquina forma part del conjunt de productes manufacturats amb disseny de moda i qualitat que la Conselleria de Comerç i Indústria del Govern balear va contribuir a difondre el proppassat mes de juny a la ciutat dels gratacels a través del programa "Cinc estrelles a Nova York".

Dues empreses menorquines de confecció en pell (Nagore i Looky), dotze marques de calçat (Ria, Homer's, Gomila Melià, Úrsula Mascaró, Juan Uris,

Biel Serra, Nagore, Salord Jover, Pons Quintana, Looky, Florit i Torrent) i tretze empreses de bujuteria de Menorca (Alfredo Arias, Cadenas Gardés, Carino Fashion, Clara Bijoux, Comercial Islana, Sucesores de Juan Melsión, Félix Disseny, Fus Balear Disseny, Hijos de José Vidal Venturini, Industrial Sintes, Itutco, Metalfor i Plastimoda) varen mostrar als novaiorquesos les seves creacions a l'Altmann Building de la capital nord-americana.

El secret? Als novaiorquesos els criden molt l'atenció els productes exòtics, com la famosa ginebra –el gin amb llimonada– d'empremta britànica que es beu a Menorca especialment durant les festes patronals de l'estiu, o el formatge de Maó amb denominació d'origen, que va obtenir nombrosos reconeixements a la passada fira de Wisconsin. El formatge artesanal de l'illa es va emportar durant la desfilada a l'Altmann Building nombrosos elogis dels

El Govern Balear vol promoure els productes de qualitat de les Illes als EUA.

El consumidor novaiorquès ha començat a entendre que el calçat de les Illes és tan bo o més que l'italià

Les autoritats balears volen aprofitar el nom comercial de les Illes per associar-les a productes com el calçat, la bujuteria, la confecció en pell, els complements de moda, la ginebra o productes agroalimentaris com el formatge o els embotits illencs. La idea és transmetre que Balears no solament és capaç d'oferir turisme, sinó també manufactures de qualitat lligades al món de la moda i als productes agroalimentaris. Les Balears no són, de fet, unes desconegudes a Nova York, on la gent sovint parla de "Majorca island" o d'"Ibiza island".

assistents, el mateix que la sobressada, que s'elabora als Estats Units tot seguint la recepta de Mallorca.

L'esforç de crear i vendre marca des dels Estats Units és possible. Menorca, i les Illes Balears en general, són avui un poc més conegudes a Nord-amèrica del que ho eren ahir. El mèrit principal és de tot un seguit d'empreses amarares de tradició i d'alguns intrèpids empresaris, que s'han arriscat a fer el pas i travessar l'Atlàntic. Gràcies a ells, el món és avui un poc més petit.

Carles Marquès